

[Handelsministeren.]

Opretholdelse, har vi ingen Valuta mere — og alle og enhver ved, at det er meget begrænset, hvad man kan opnaa af Kredit i Udlandet, for ikke at tale om faste Laan. Man vilde meget hurtigt komme ind i den samme Situation som og en værre Situation end i 1932.

En anden af Venstres Ordførere, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, gav en noget anden Forklaring paa Venstres passive Holdning end den, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup dristede sig til at give. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde rent ud, at Venstre ikke mere vilde være med til at hjælpe Storindustrien til de store Fortjenester, fordi Regeringen ikke vilde hjælpe Landbruget. Nu lyder det naturligvis agitatorisk godt at fremhæve, at det er Storindustrien, man ikke længere vil hjælpe til de store Fortjenester, til at bevare de store Fortjenester. Det er imidlertid ikke rigtigt, at Landbruget ikke er blevet hjulpet. Det rigtige er, at Landbruget er kommet i store Vanskeligheder. Aarsagen hertil skal jeg ikke komme ind paa. Aarsagerne er forskellige — bl. a. er der den store Gældsstiftelse —, men vi har hjulpet Landbruget og hjulpet det meget betydeligt, og Regeringen har ingen Sinde været uvillig til at hjælpe Landbruget, naar Hjælp var mulig og den var begrundet paa en saadan Maade, at man kunde sige, den blev ydet paa rimelig Vis. Men, sagde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, vi vil ikke opretholde en Importregulering, der fører til høje Priser paa de Varer, der importeres, og høje Priser paa den hjemlige Produktion. Det er altsaa Venstres Motivering efter det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Opfattelse. Heroverfor staar nu den Kendsgerning, at Venstre end ikke i fjerneste Maade har været at formaa til at give Handelsministeren Bemyndigelse til at undersøge, hvorfor Priserne er, som de er. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har den Opfattelse, at Priserne for den hjemlige Produktions Varer — det er jo kun om dem, der er Tale, — er ubegrundet høje. Venstre har ikke været til at formaa til at give Handelsministeren en Beføjelse til at undersøge, med hvilken Begrundelse Priserne er, som de er, og om der overhovedet er nogen reel Begrundelse for dem. Ja, Forholdet er tilmed det, at i det Afviklingsudvalg, hvori der blev stillet Forslag af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Landstingsmand Villemoes, var der end ikke Tale om, at Ministeren overhovedet skulde følge Prisbevægelserne,

det var helt slettet. Nu har Venstre taget det med igen i det Lovforslag, de har stillet som Ændringsforslag. Men endelig har jeg sagt, at Venstre selvfølgelig ikke kan give nogen som helst Garanti for, at Varerne ikke fordyres gennem den Importregulering, som Venstre nu foreslaar. Venstres Forslag er begrænset til det handelspolitiske, altsaa faktisk til Vareudvekslingsaftaler. Saa maa jeg nok spørge det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen: vil saadanne Aftaler da betyde billigere Varer for Befolkningen, billigere, end Varerne er nu under det System, vi arbejder under, og som vi fortsat skal arbejde under efter det Forslag, der her foreligger til Behandling? Betyder Venstres Forslag, at Landbruget faar billigere Varer? Jeg tror det ikke.

Forholdet er nemlig det, at naar vi skal til at forhandle med Udlandet om en Vareudveksling, er det ingenlunde saaledes, at Udlandet er lystent efter at faa vore Landbrugsprodukter. Paa ingen Maade! Forholdet er saaledes, at dersom man kunde tænke sig det Eksperiment gjort, at vi ophævede alle Restriktioner, hvorefter der altsaa var fri Import, vilde Følgen deraf ganske afgjort blive, at Landbrugs-eksporten vilde gaa tilbage og til syvende og sidst saa at sige helt sygne hen. Det er ikke saaledes — fraregnet en enkelt øjeblikkelig Situation —, at noget Land staar og *beder* om at faa vore Varer tilført. Tværtimod, Restriktionerne i alle Lande gaar netop, som af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller rigtigt sagt, ud paa at begrænse Indførselen af Fødemidler, af mange forskellige Grunde, vel ogsaa af den Grund, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte. Vi vilde ikke sælge en Ko, ikke et kg Smør, ikke en Flæskeside mere, fordi vi fik fri Vareimport til Danmark. Nej, det, vi skal afsætte af Landbrugsvarer til Udlandet, skal vi afsætte paa den Konto, at vi lover Udlandet at importere nogle af de Varer for Pengene, som Udlandet gerne vil af med, og de Varer kommer vi sandelig til at betale, til Dels efter det, det vedkommende Udland dikterer os.

Erfaringen har allerede overbevist os om dette. Vi har en Hovedaftale med England, det Land, der er Hovedaftageren af vore Varer. Hvad har denne Vareudveksling med England betydet? Hvad har den ført til i Retning af Priser, højere eller lavere? Er Kullene ikke blevet dyrere? Er den Omstændighed, at vi skal købe 80 pCt. af vore Kul i England, ikke ens-